

آموزش مداوم

مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

دوره ۲۰، آذر ۱۴۰۰، ۱۰۲۶-۱۰۱۷

کاربرد کنگره‌ها، کنفرانس‌ها، سمپوزیوم‌ها، سمینارها، کارگاه‌ها و ژورنال کلاب‌ها در توسعه مداوم حرفه‌ای

محسن رضائیان^۱

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۶/۰۱ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۱۴۰۰/۰۷/۱۰ دریافت اصلاحیه از نویسنده: ۱۴۰۰/۰۸/۲۲ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۸/۲۵

چکیده

توسعه مداوم حرفه‌ای یا آموزش مداوم حرفه‌ای، به آموزش مادام‌العمری اطلاق می‌گردد که به منظور به روز کردن دانش تخصصی، مهارت‌ها، نگرش‌ها، جنبه‌های معنوی و ارزش‌های اخلاقی، پس از پذیرش به یک حرفه خاص، برای متخصصان آن حرفه صورت می‌پذیرد. از این رو، با توجه به رشد روزافزون دانش در تمام حیطه‌های تخصصی به ویژه در امر سلامت، ضروری است که تمام متخصصان، سالانه با شرکت در برنامه‌های آموزشی گوناگون، به توسعه مداوم حرفه‌ای خود بپردازند. این برنامه‌های آموزشی متنوع در قالب کنگره‌ها، کنفرانس‌ها، سمپوزیوم‌ها، سمینارها، کارگاه‌ها و ژورنال کلاب‌ها برگزار می‌گردند و هدف از نگارش مقاله حاضر، ارائه تعریف و آشنایی با نحوه صحیح برگزاری آن‌ها می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: توسعه مداوم حرفه‌ای، آموزش مداوم حرفه‌ای، کنگره، کنفرانس، سمپوزیوم، سمینار، کارگاه، ژورنال کلاب

مقدمه

سلامت، ضروری است که تمام متخصصان، سالانه با شرکت در برنامه‌های آموزشی گوناگون، به توسعه مداوم حرفه‌ای خود بپردازند [۱-۵].

این برنامه‌های آموزشی متنوع معمولاً در قالب کنگره (Congress)، کنفرانس (Conference)، سمپوزیوم (Symposium)، سمینار (Seminar)، کارگاه (Workshop) و ژورنال کلاب (Journal club) برگزار می‌گردند. از همین رو، داشتن تصویری مناسب از حوزه عملکرد و همچنین شیوه برگزاری هر یک از این فعالیت‌ها، برای دست‌اندرکاران حوزه

توسعه مداوم حرفه‌ای Continuing professional development (CPD) یا آموزش مداوم حرفه‌ای (Continuing professional education (CPE)، به آموزش مادام‌العمر اطلاق می‌گردد. هدف از این آموزش، به روز کردن دانش تخصصی، مهارت‌ها، نگرش‌ها، جنبه‌های معنوی و ارزش‌های اخلاقی برای متخصصان یک حرفه خاص، پس از پذیرش آن حرفه می‌باشد. از همین رو، با توجه به رشد روزافزون دانش در تمام حیطه‌های تخصصی به ویژه در امر

۱- استاد گروه آموزشی اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات محیط کار، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران

تلفن: ۰۳۴-۳۱۳۱۵۱۲۳، دورنگار: ۰۳۴-۳۱۳۱۵۱۲۳، پست الکترونیکی: moeygmr2@yahoo.co.uk

توسعه مداوم حرفه‌ای یا آموزش مداوم حرفه‌ای، بسیار ضروری است [۶].

با توجه به رشد روزافزون برنامه‌های توسعه مداوم حرفه‌ای در کشور، هدف از نگارش مقاله حاضر، ارائه تعریف و آشنایی با نحوه صحیح برگزاری هر یک از این فعالیت‌های آموزشی می‌باشد. بنابراین، در ادامه مقاله، ضمن معرفی هر یک از این فعالیت‌های آموزشی به طور جداگانه، شیوه صحیح برگزاری آن‌ها و تجربیات شخصی نگارنده در برگزاری هر مورد ارائه خواهد گردید.

کنگره

کنگره به برگزاری جلسات علمی رسمی برای متخصصانی که در زمینه‌های علمی مشابه و یا مرتبط با یکدیگر فعالیت می‌نمایند، اطلاق می‌گردد. کنگره‌ها که برای بحث و تبادل نظر در موضوعات خاص تشکیل می‌گردند، به طور معمول برای چند روز و با برگزاری جلسات موازی ادامه پیدا می‌کنند. از همین رو، کنگره‌ها فرصت بسیار مناسبی را جهت بحث و تبادل نظر، پیرامون آخرین یافته‌های علمی در زمینه موضوع کنگره فراهم می‌نمایند [۶].

تعداد افراد شرکت کننده در کنگره‌ها زیاد می‌باشد. بنابراین، ضروری است که این افراد در طی چند روز و پس از مراسم افتتاحیه، در نشست‌های کوچک‌تری در قالب کارگاه‌ها یا سمپوزیوم‌ها که به طور موازی و همزمان برگزار می‌گردند، به بحث و تبادل نظر بپردازند. هر کنگره معمولاً توسط یک انجمن تخصصی بین‌المللی برگزار گردیده و سازمان‌هایی نیز به عنوان سازمان‌های حمایت‌کننده (Sponsor

(organizations)، پرداخت بخشی از مخارج کنگره را بر عهده می‌گیرند. کنگره‌های بین‌المللی یا جهانی معمولاً هر دو سال یک‌بار و کنگره‌های ملی هر سال یک‌بار، برگزار می‌گردند [۷].

برای مثال، انجمن بین‌المللی پیشگیری از خودکشی International Association for Suicide Prevention (IASP) هر دو سال یک‌بار، کنگره‌های بین‌المللی خود را برگزار می‌کند. بیست و نهمین کنگره انجمن بین‌المللی پیشگیری از خودکشی از تاریخ ۱۸ تا ۲۲ ژوئیه سال ۲۰۱۷ میلادی برابر با ۲۷ تا ۳۱ تیر ماه سال ۱۳۹۶ هجری خورشیدی در شهر کوچینگ Kuching ایالت ساراوک Sarawak کشوری مالزی Malaysia برگزار گردید [۸].

همچنین، سی‌امین کنگره این انجمن، از تاریخ ۱۷ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۹ میلادی برابر با ۲۶ تا ۳۰ شهریورماه سال ۱۳۹۸، در شهر دری-لندن دری (Derry-Londonderry) کشور ایرلند شمالی (Northern Ireland) برگزار گردید [۹].

همین اخیراً، یعنی در ۲۱ تا ۲۴ سپتامبر سال ۲۰۲۱ برابر با ۲۶ تا ۳۰ شهریورماه سال ۱۴۰۰، این انجمن سی و یکمین کنگره خود را در گلد کست Gold Coast استرالیا Australia برگزار نمود. در سی و یکمین کنگره که به علت عالم‌گیری کووید-۱۹، به شکل کاملاً مجازی برگزار گردید، هزار و صد نفر شرکت کننده از اقصی نقاط دنیا شرکت کردند. برنامه کارگاه در چهار روز برگزار گردید که روز اول به افتتاحیه و روز آخر به مراسم اختتامیه سپری شد. در دو روز دیگر، جلسات به صورت همزمان و مشتمل بر برگزاری سمپوزیوم‌ها و کارگاه‌های بسیار متنوعی بود که به شکل موازی برگزار گردیدند [۱۰].

کنفرانس

روش برگزاری کنفرانس‌ها تقریباً مشابه با کنگره‌ها بوده اما از نظر زمانی کوتاه‌تر، از نظر شرکت‌کنندگان کمتر و از نظر اهداف آموزشی، محدودتر می‌باشند. کنفرانس‌ها همچنین می‌توانند از سایر روش‌های آموزشی مانند میزگرد، پانل، سخنرانی و یا بحث‌های گروهی استفاده نمایند. گاه شرکت‌کنندگان از راه دور، با استفاده از امکانات ارتباطی نوین با هم ارتباط برقرار می‌کنند که به آن ویدئوکنفرانس (Videoconference)، تله کنفرانس (Teleconference)، یا کنفرانس از راه دور گفته می‌شود. همچنین، کنفرانس به برنامه‌های آموزشی که برای گروه کوچکی از دانشجویان سطوح تحصیلات تکمیلی برگزار می‌شود نیز اطلاق می‌گردد [۷].

سمپوزیوم

یک سمپوزیوم به یک جلسه علمی اطلاق می‌شود که کوچکتر از کنگره یا کنفرانس بوده و همان‌طور که اشاره شد، حتی می‌تواند بخشی از یک کنگره را تشکیل دهد. هر سمپوزیوم بر روی یک موضوع خاص تمرکز کرده و مباحث آن، معمولاً توسط افرادی ارائه می‌شود که به طور گسترده در آن حوزه خاص کار می‌کنند [۷]. هر سمپوزیوم می‌تواند در قالب یک جلسه دو ساعته برگزار گردد و مشتمل بر چهار سخنران اصلی و یک هماهنگ‌کننده باشد. معمولاً هر سخنرانی در حدود بیست دقیقه طول کشیده و زمان باقی‌مانده، صرف انجام پرسش و پاسخ بین شرکت‌کنندگان و

ارائه‌کنندگان می‌گردد. تبحر هماهنگ‌کننده جلسه در میزان موفقیت یک سمپوزیوم، حائز اهمیت فراوانی می‌باشد. برای مثال، در سی و یکمین کنگره بین‌المللی خودکشی، راقم این سطور در یک سمپوزیوم پیرامون طراحی، اجرا و ارزشیابی برنامه‌های پیشگیری از خودکشی به عنوان ارائه‌کننده، حضور داشتم. در این سمپوزیوم سه ارائه‌کننده دیگر هم از کشورهای استرالیا، کانادا و اسکاتلند وجود داشت. تمام جلسه توسط یک هماهنگ‌کننده بسیار متبحر یعنی پروفسور جین پیرکیز (Professor Jane Pirkis) مدیریت گردید. در این جلسه، شرکت‌کنندگان با مسائل و مشکلات طراحی، اجرا و ارزشیابی استراتژی‌های پیشگیری از خودکشی، هم در کشورهای با درآمد بالا و هم با کشورهای با درآمد کم و متوسط، آشنا شدند [۱۰].

هم‌چنین، در شهریورماه سال جاری (۱۴۰۰) دو سمپوزیوم در کشور، پیرامون پیشگیری از خودکشی برگزار گردید. سمپوزیوم اول، با هدف کاهش موارد خودکشی در سطح شهرستان‌های کشور و به صورت ملی برگزار گردید. راقم این سطور این افتخار را داشت که موضوعی با عنوان مروری بر استراتژی جامع برای پیشگیری از خودکشی را در این سمپوزیوم ارائه نماید. این امیدواری وجود دارد که تجربیات به دست آمده از این سمپوزیوم، با تلاش فراوان تبدیل به تدوین، اجرا و ارزشیابی یک برنامه استراتژیک جامع و مناسب در پیشگیری از خودکشی در سطح شهرستان‌های کشور گردد. سمپوزیوم دوم نیز به مناسبت روز جهانی خودکشی و به صورت بین‌المللی برگزار گردید. این سمپوزیوم هم می‌تواند به

عنوان مدلی برای برگزاری سایر سمپوزیوم‌های بین‌المللی در حوزه پیشگیری از خودکشی در کشور، مورد استفاده قرار گیرد.

سمینارها

سمینارها را بیش‌تر می‌توان به جلسات ارتباط متقابل بین یک استاد دانشگاه با دانشجویان تحصیلات تکمیلی خود، اطلاق نمود. در این جلسات، دانشجویانی که زیر نظر آن استاد بر روی موضوعات تحقیقاتی مشترکی فعالیت می‌نمایند، هر چند وقت یک‌بار دورهم جمع شده و ضمن ارائه گزارش کار خود، به بحث و مبادله نتایج حاصل از پژوهش‌های خود می‌پردازند. اگر چه هدف از برگزاری چنین سمینارهایی ایجاد هماهنگی لازم بین اعضا یک گروه می‌باشد، اما در عین حال، این سمینارها فرصت‌های آموزشی بی‌بدیلی را فراهم می‌آورند. از طریق این جلسات، نه تنها اعضا یک گروه از تجربیات یک‌دیگر درس‌های گران‌بهایی را می‌آموزند، بلکه برای مسائل و مشکلات مطرح شده و از طریق بارش افکار، راه‌حل‌های مناسبی را نیز پیدا کرده و به کار می‌بندند. از همین‌رو، سمینارها می‌توانند به عنوان یک روش آموزشی مناسب برای توسعه مداوم حرفه‌ای یا آموزش مداوم حرفه‌ای به کار گرفته شوند [۶-۷].

هم‌چنین، در آموزش گروه‌های کوچک (Small groups)، می‌توان اعضا یک گروه تا سی نفره را، به گروه‌های کوچک متفاوت (Syndicate or Breakout groups) تقسیم نمود. سپس، از هر گروه خواست که تا با استفاده از کتاب‌خانه و اینترنت، موضوع مجزایی را مورد مطالعه و بررسی قرار دهند.

بنابراین، آن‌ها این فرصت را در اختیار دارند که با استفاده از منابع موجود، ضمن بررسی موشکافانه پیرامون موضوع مورد نظر، نتایج فعالیت‌های خود را در قالب یک سمینار برای ارائه در گروه اصلی، آماده نمایند. این شیوه به ویژه برای گروه‌های آموزشی خوب است که قرار است چندین روز تشکیل جلسه بدهند [۱۱-۱۲].

کارگاه

کارگاه‌ها فعالیت‌های آموزشی هستند که در آن شرکت‌کنندگان، در مورد یک موضوع خاص مشارکت کرده و بحث می‌نمایند. یک کارگاه آموزشی می‌تواند از مجموعه سخنرانی‌های کوتاه همراه با کار گروهی و گزارش کار گروهی تشکیل گردد. هدف از برگزاری کارگاه، تنها انتقال پیام‌های آموزشی نیست. بلکه، در عین حال آموزش یک مهارت اساسی و ضروری صورت می‌پذیرد. در اثنای آموختن این مهارت، هم‌چنین سعی می‌گردد که فراگیرندگان نسبت به مهارت مورد نظر نیز، بینش مثبت پیدا نموده تا نه تنها با چگونگی انجام آن مهارت، بلکه با ضرورت انجام آن نیز آشنا گردند [۷ و ۶]. تجربه راقم آن سطور نشان می‌دهد که اگر کارگاه‌های آموزشی با شیوه مناسبی از کار گروهی توأم نگردد، در دستیابی به اهداف آموزشی خود ناتوان خواهد بود.

بنابراین، تعداد فراگیرندگان در کارگاه محدود بوده و حداکثر ۳۰ نفر را در بر خواهد گرفت. همین نکته سبب خواهد شد که کارگاه آموزشی، نمونه‌ای مناسب از آموزش در گروه‌های کوچک باشد. از همین‌رو، رمز موفقیت در یک کارگاه آموزشی، به شیوه انجام کار گروهی بستگی دارد. بهتر است

برای هر گروه، یک نفر به عنوان هماهنگ کننده در نظر گرفته شود که جریان بحث و تبادل نظر مابین اعضاء گروه را هدایت نماید [۱۶-۱۳]. لازم به توضیح است که کارگاه های آموزشی می توانند از یک روز تا چند روز متصل یا منقطع را در بر گرفته و می توانند بخشی از یک کنگره را تشکیل دهند.

اینجانب تجربه آن را داشتم که در روز اول سی امین کنگره بین المللی پیشگیری از خودکشی، و به همراهی پروفسور الا آرنسمن (Professor Ella Arensman) از کشور ایرلند، کارگاهی را در زمینه تدوین، اجرا و ارزشیابی استراتژی های پیشگیری از خودکشی با تمرکز با کشورهای با درآمد کم و متوسط، طراحی و برگزار نمایم. در این کارگاه یک روزه که سی نفر از کشورهای مختلف جهان در آن شرکت نمودند، همکارانی از کشورهای اسکاتلند، ایرلند، لهستان، ژاپن و هند به بیان استراتژی های پیشگیری از خودکشی در کشورهای خود پرداختند. سپس، شرکت کنندگان به بحث و تبادل نظر پیرامون نقاط قوت و ضعف برنامه های پیشگیری از خودکشی در کشور خودشان پرداختند و در انتهای کارگاه، نتایج کار گروهی خود را در جمع ارائه نمودند [۹].

نتیجه عملی این کارگاه دو سال بعد به بار نشست که بر اساس آن، طرح ایجاد یک شبکه از دانشمندان و دست اندرکاران برنامه های پیشگیری از خودکشی در شش منطقه سازمان بهداشت جهانی ارائه گردید. بر اساس این طرح، در هر منطقه از مناطق شش گانه سازمان بهداشت جهانی، شبکه ای از دانشمندان و دست اندرکاران برنامه های پیشگیری از خودکشی در حال ایجاد است که نه تنها به تبادل

تجربیات خود در این زمینه می پردازند، بلکه به یکدیگر در تدوین، اجرا و ارزشیابی استراتژی های پیشگیری از خودکشی کمک خواهند نمود. کشورهایی که در این راه جلوتر از بقیه باشند، می توانند نقش کلیدی در توسعه استراتژی های پیشگیری از خودکشی در سایر کشورهای منطقه را ایفاء نمایند [۱۷].

ژورنال کلاب

ژورنال کلاب ها برای سالیان متمادی است که در آموزش حرفه پزشکی مورد استفاده قرار گرفته و به تازگی استفاده از آن ها در سایر حرفه های علوم سلامت نیز، مورد توجه قرار گرفته است. در طی جلسات ژورنال کلاب، معمولاً یک مقاله تازه منتشر شده از یک نشریه معتبر، مورد ارائه و ارزشیابی نقادانه قرار می گیرد. این نکته نه تنها به شرکت کنندگان در جلسه کمک می کند که با یافته های یک مقاله جدید در موضوع تخصصی خود آشنا شوند، بلکه همزمان یاد می گیرند که چگونه نقاط قوت و ضعف مقاله ارائه شده را مورد تشخیص قرار دهند [۶].

تجربه نگارنده که برای چندین سال از برگزاری جلسات ژورنال کلاب در محیط های بالینی و غیربالینی به دست آمده است، بیان گر آن است که مانند هر فعالیت آموزشی دیگر، ژورنال کلاب ها زمانی به حداکثر موفقیت خود دست می یابند که توسط یک فرد کاملاً خبره مدیریت شوند. از دیگر الزاماتی که به برگزاری موفق ژورنال کلاب ها می انجامد، یکی آن است که مقاله ارائه شده باید قبل از جلسه برای تمام

شرکت‌کنندگان ارسال گردیده و آن‌ها به دقت مقاله را خوانده باشند.

به علاوه، وجود یک متخصص اپیدمیولوژی و یا یک متخصص آمار در جلسه حائز اهمیت فراوان است. چون آن‌ها می‌توانند جنبه‌های متدولوژی و آماری مقاله را با دقت مورد کنکاش قرار داده و به زبان نسبتاً ساده تری برای شرکت‌کنندگان در جلسه، توضیح دهند. ژورنال کلاب‌ها ابزار بسیار قدرتمند آموزشی هستند که حتماً باید از آن‌ها در توسعه مداوم حرفه‌ای، بهره‌های فراوانی برد.

تأثیر عالم‌گیری کووید-۱۹ در برنامه‌های آموزشی مورد استفاده در توسعه مداوم حرفه‌ای

عالم‌گیری کووید-۱۹، تغییری اساسی در رویکرد به برنامه‌های آموزشی مورد استفاده در توسعه مداوم حرفه‌ای از خود بر جای گذاشت. اجرای برنامه‌های آموزشی مجازی (virtual)، مستلزم در نظر گرفتن بسترهای دیجیتالی مناسب برای برگزاری جلسات است. این بسترها باید بتوانند امکانات برگزاری جلسات گروهی بزرگ، جلسات گروهی کوچک و همزمان، ارائه و بررسی خلاصه مقالات و ایجاد برقراری ارتباط متقابل و همزمان بین تمامی شرکت‌کنندگان را فراهم آورند [۱۸].

بر همین اساس، پلتفرم طراحی شده برای سی و یکمین کنگره بین‌المللی پیشگیری از خودکشی، دارای توانایی‌های

بسیار فراوانی بود. از جمله این‌که، امکان برگزاری جلسات موازی را فراهم آورده بود. همچنین، امکان بررسی و مطالعه پوستره‌ای ارائه شده در کنگره، برای همگان وجود داشت و بازدیدکنندگان می‌توانستند به طور مستقیم سؤالات خود را از ارائه‌کنندگان هر پوستر، بپرسند. همچنین در این پلتفرم، مرکزی هم برای امکان برقراری ارتباط آنلاین و همزمان برای تمامی شرکت‌کنندگان فراهم شده بود.

با این وجود، بسیار ضروری است که تمامی جلسات توسعه مداوم حرفه‌ای که به صورت آنلاین برگزار می‌گردند نیز، به دقت مورد ارزشیابی قرار گرفته و نتایج این قبیل ارزشیابی‌ها منتشر گردند [۱۹]. این نکته تا نه تنها کمک خواهد کرد تا میزان دستیابی به اهداف آموزشی مشخص گردد، بلکه با شناخت نقاط ضعف هر برنامه، نسبت به رفع آن‌ها در برنامه‌های بعدی، اقدامات لازم به عمل آید.

نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت بسیار زیاد توسعه مداوم حرفه‌ای یا آموزش مداوم حرفه‌ای به عنوان آموزشی مادام‌العمر، در مقاله حاضر به ارائه معتبرترین تعریف برای کنگره‌ها، کنفرانس‌ها، سمپوزیوم‌ها، سمینارها، کارگاه‌ها و ژورنال کلاب‌ها پرداختیم. همچنین، سعی کردیم که با ارائه مثال‌هایی مناسب، چگونگی کاربرد صحیح این فعالیت‌های آموزشی را در توسعه مداوم حرفه‌ای یا آموزش مداوم حرفه‌ای نشان دهیم. در انتها نیز، ضرورت استفاده از بسترهای دیجیتال مناسب برای برگزاری جلسات آموزشی به صورت مجازی در دوره عالم‌گیری کووید-۱۹ را نیز مورد تأکید قرار دادیم.

References

- [1] Owen JA, Skelton JB, Maine LL. Advancing the Adoption of Continuing Professional Development (CPD) in the United States. *Pharmacy (Basel)* 2020; 8(3): 157.
- [2] Wareing A, Buissink C, Harper D, Gellert Olesen M, Soto M, Braico S, Van Laer P, Gremion I, Rainford L. Continuing professional development (CPD) in radiography: A collaborative European meta-ethnography literature review. *Radiography (Lond)* 2017; Suppl 1: S58-S63.
- [3] Julian JFE, Ruiz FB. Continuing professional development (CPD) among educators in selected Colleges of Nursing: Perceived importance, impact, and challenges. *Enferm Clin* 2020; Suppl 1: 60-4.
- [4] Guenova M, Schäfer R, Palange P. Independent Continuing Medical Education (CME)/Continuing Professional Development (CPD) Must Deliver Unbiased Information. *J Eur CME* 2019; 8(1):1690321.
- [5] Bryson D. National guidelines and your continuing professional development. *J Vis Commun Med* 2020; 43(2):97-9.
- [6] Van de Venter R. Is there a difference between a congress, conference, symposium, seminar, journal club, and workshop in terms of continuing professional development activities? *The South African Radiographer*. 2019; 57:24-26.
- [7] Conference vs Congress vs Symposium vs Meeting. <https://academia.stackexchange.com/questions/165/conference-vs-congress-vs-symposium-vs-meeting/161582>. Last accessed: October 2021.

- [8] Rezaeian M. A Report from the 29th World Congress of the International Association for Suicide Prevention (IASP). *JRUMS* 2017; 16 (6): 491-2
- [9] Rezaeian M. A Report from The 30th World Congress of the International Association for Suicide Prevention (IASP) . *JRUMS* 2019; 18 (8): 739-740.
- [10] The IASP 31st World Congress. <https://www.iasp.info/goldcoast2021/>. Last accessed: October 2021.
- [11] Jaques D. Teaching small groups. *BMJ* 2003; 326(7387): 492-4.
- [12] Jones RW. Learning and teaching in small groups: characteristics, benefits, problems and approaches. *Anaesth Intensive Care* 2007; 35(4): 587-92.
- [13] Rezaeian M. The Most Important Teaching Methods in Small Groups. *JRUMS* 2019; 18 (4): 401-6.
- [14] Rezaeian M. A review on different roles of the participants in a small teaching group. *JRUMS* In press.
- [15] Exley K, Dennik R. Small group teaching – tutorials, seminars and beyond. 2004. Routledge Falmers. ISBN 0415 307171.
- [16] Lynne Allery. Use small groups to invigorate your teaching. *Education for Primary Care* 2012; 23:6, 446-50.
- [17] Regional suicide prevention networks: launch of a new initiative. <https://www.iasp.info/2021/06/07/regional-suicide-prevention-networks-launch-of-a-new-initiative/>. Last accessed: October 2021.
- [18] Michael Gottlieb, Daniel J Egan, Sara M Krzyzaniak, Jason Wagner, etal. Rethinking the Approach to Continuing Professional Development Conferences in the Era of COVID-19. *J Contin Educ Health Prof* 2020; 40(3): 187-91.

[19] Lily M Belfi 1, Kathryn E Dean 2, David S
Sailer 3, Thomas Kesler 4, Sheryl G Jordan 3.
Virtual Journal Club Beyond the Pandemic: An

Enduring and Fluid Educational Forum. *Curr
Probl Diagn Radiol*; S0363-0188(21)00132-8.
doi: 10.1067/ J.Cpradiol. 2021.07.001.

Application of the Congresses, Conferences, Symposia, Seminars, Workshops, and Journal Clubs in Continuing Professional Development

M. Rezaeian¹

Received: 23/08/21 Sent for Revision: 02/10/21 Received Revised Manuscript: 13/11/21 Accepted: 16/11/21

Continuing professional development (CPD) or continuing professional education (CPE) refers to lifelong learning, which is done for professionals in order to update specialized knowledge, skills, attitudes, ethical issues, and moral values after admission to a particular profession. Therefore, due to the increasing growth of knowledge in all areas of specialization, particularly in the field of health, it is necessary for all professionals to continuously develop their careers, by annually participating in various training programs. These various educational programs are held in the form of congresses, conferences, symposia, seminars, workshops, and journal clubs, and the purpose of writing this article is to provide a definition and familiarity with the correct way to hold them.

Key words: Continuing professional development (CPD), Continuing professional education (CPE), Congress, Conference, Symposium, Seminar, Workshop, Journal clubs

How to cite this article: Rezaeian M. Application of the Congresses, Conferences, Symposia, Seminars, Workshops, and Journal Clubs in Continuing Professional Development. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2021; 20 (9): 1017-26. [Farsi]

*1- Prof., Dept. of Epidemiology and Biostatistics, Occupational Environmental Research Center, Medical School, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran, ORCID: 0000-0003-3070-0166
(Corresponding Author) Tel: (034) 31315123, Fax: (034) 31315123, E-mail: moeygmr2@yahoo.co.uk*